

(CD-87) ૬ - હે પ્રભુ શું કહું? - આખા આ સંસારનો

હે પ્રભુ શું કહું?

આખા આ સંસારનો 'અહંકાર' આધાર

ઊભો રહ્યો અજ્ઞાનથી 'Ego' બંધનાકાર

'ભ્રાંતિ' માં પોતે નથી ત્યાં આરોપ્યો 'હું'

કલ્પીત ક્ષેત્રે માનીયું કે "હું મૂકેશ છું"

અહમ થકી તો નાશવંત ક્ષણિક જગત - વેપાર

દોરી વીંટ્યો ભમરડો ફરી મરતો અહંકાર

ખોખાં દેહાધ્યાસનાં અજી - અહમ સ્વરૂપ

"મારું શરીર" ને "મેં કર્યું" મમત હુંપદનું રૂપ

'વ્યવસ્થિત' ને તાબે છે, આખું યે ત્રિ-કરણ

પોતાને તાબે લીધે 'અહંકારી' મૂઢ જણ

ભાગે દૂર ભગવાનથી વિપરીત અહંકાર,

આડઈ, માની ગર્વીલા ધમંડી - બેસૂમાર

કર્મ - બંધી છે અહમથી કિરીયા નિર્બંધન

શેમાં વર્તે અહંકાર 'સંવિકલ્પે' સ-બંધ.

અધોગામી પુદગલ - સ્વભાવ અહંકારે દેખાય.

શરીરે સોટી પણ અહમ પૃથ્વી જવડો થાય

કષાય જ્યાં સાબૂત છે, અહંકારે ભવ - રણ

પ્રતિષ્ઠિત આત્મા જીવતાં નામ રૂપાન્તે મરણ

આ બધું યે છૂટી શકે હું બેસે 'શુદ્ધજ્ઞાન' માં

જ્ઞાનીપુરુષની સમજણે 'હું' વર્તે વિજ્ઞાનમાં

કેવળ આત્મ સ્વરૂપ લીન સત ચૈતન્યા સાર

જગ કલ્યાણો ઐં કાર પરગટ મૂળ નૌકાર (૨)

